

Guus

groeit

groter

Ron Jansen

met tekeningen van
Renske de Kinkelder

Sinterklaas

Guus is in de badkamer. Hij doet een plas. Met een mooi boogje plast hij een straaltje in de wc-pot. Het is stil in huis. Het is zondag. Papa en mama slapen nog en uit de kamer van Puck komen zachte geluidjes.

Guus is klaar met plassen, maar hij trekt de wc niet door. Dat maakt geluid. En dan worden papa en mama misschien wakker. Die vinden dat niet leuk.

Hij klimt op het opstapje bij de wastafel. Zo kan hij goed bij de kraan om zijn handen te wassen. Hij doet de kraan open en kijkt het jongetje in de spiegel aan. Wat heeft dat jongetje wilde haren, ze staan alle kanten op. Guus strijkt met zijn natte handen door zijn haren. Die staan nu niet meer omhoog, maar liggen weer plat op zijn hoofd.

Hij pakt de kam van het schapje onder de spiegel en kamt zijn haren strak naar voren. De puntjes komen bijna in zijn ogen. En dat mag niet.

Guus gaat op zoek naar een schaar. Hij doet het laatje van de wastafel open. In het laatje

liggen allemaal tubetjes en flesjes. En ook haarklipjes, wattenstaafjes, scheermesjes, ronde oogwatjes, een haardroger, een scheerapparaat en nog veel meer. Maar geen schaar. Guus doet de la dicht en kijkt weer naar het jongetje in de spiegel. Dan maakt hij van zijn wijs- en middelvinger een schaar en knipt de puntjes van de haren af. Niet echt natuurlijk, maar net-als-of.

Op de wastafel staat een grote spuitbus. Die is van papa. In de bus zit schuim. Schuim om mee te scheren. Guus pakt de bus en haalt de dop eraf. Voorzichtig drukt hij eventjes op het knopje. Een bolletje schuim komt uit de mond van de spuitbus. Met zijn vinger haalt Guus het eraf. Hij kijkt even naar het bolletje. Dan smeert hij het schuim onder zijn neus. Er zit nu een dun wit streepje boven zijn mond, maar geen dikke laag. Hij houdt zijn hand bij de spuitmond en drukt nog een keer op de knop. Een flinke schuimbal vult zijn hand. Guus kijkt even in de spiegel. Het jongetje in de spiegel heeft ook een grote schuimbal. Voorzichtig duwt hij de bal onder zijn kin en haalt hij zijn hand

weer weg. Er blijft allemaal schuim aan zijn kin hangen. Hij drukt de bal nog een paar keer in zijn gezicht. Ook op zijn wangen zit nu schuim. Met een vinger van zijn andere hand haalt hij er wat van weg en smeert het onder zijn neus. Hij bekijkt zichzelf eens goed in de spiegel. Daar ziet hij Guus. Guus met een witte baard en een witte snor. Hij lijkt wel een beetje op de kerstman of op Sinterklaas. Maar Sint heeft een langere baard. Guus drukt nog een keer op de knop. Hij drukt heel lang op de knop. Hij drukt zo lang op de knop dat zijn hand overstroomt en het schuim in de wastafel valt. Guus gaat door met spuiten, net zo lang tot er niets meer uit de spuitbus komt, alleen nog maar lucht. De hele wasbak zit nu vol met schuim. Guus zet de bus neer en met twee handen pakt hij het schuim uit de wasbak. Hij kijkt ernaar en smeert het in zijn gezicht. Nu heeft hij een hele grote baard, net als Sinterklaas. Met zijn vinger haalt hij het schuim bij zijn mond weg.

Dan verdwijnen zijn handen weer in het schuim. Een grote voetbal van schuim komt eruit en landt boven op zijn hoofd.

Met draaiende bewegingen smeert hij het over zijn hoofd. Zo, nu ziet hij er echt uit als Sinterklaas. Een witte baard, een witte snor en witte haren.

Langzaam stapt hij van het opstapje. Heel voorzichtig, anders valt zijn baard eraf. Uit de handdoekenkast haalt hij de grote rode handdoek en doet die over zijn schouders. Hij kijkt even rond en ziet de badmuts van

mama. Die doet ze op tijdens het douchen. Dan wordt haar haar niet nat. De badmuts is ook rood, net als de handdoek. Hij trekt het midden van de badmuts iets omhoog. Hij gaat weer op het opstapje staan. In de spiegel ziet hij niet het jongetje van net, maar Sinterklaas. Een bijna-Sinterklaas, want deze Sinterklaas mist nog wat.

Guus kijkt even om zich heen. Dan pakt hij de zalf die mama altijd op haar gezicht smeert. Hij draait het dekseltje ervan af en haalt met zijn vinger een flinke klodder geelbruine zalf uit het potje. Hij kijkt in de spiegel en pakt de badmuts in het midden vast en met de zalf tekent hij er een kruis op. Zo lijkt het wel de mijter van Sinterklaas.

Guus stapt weer van het opstapje af en pakt de vloerwisser uit de hoek van de badkamer. Die gebruikt mama om de vloer van de badkamer mee droog te maken. Maar Guus draait de wisser om en zet hem naast zich op de grond. Sinterklaas heeft nu ook een staf. Sinterklaas is klaar. Sinterklaas is klaar om de kindjes te gaan bezoeken. En zachtjes doet hij de badkamerdeur open.

Stilletjes loopt Guus over de gang. Zachtjes en rustig; de baard moet blijven zitten. Hij zet zijn staf steeds keurig netjes naast zich op de grond. Hij doet voorzichtig de deur van Pucks kamer open. Hij hoort haar zachte geluidjes maken. Ze is aan het spelen en dus wakker, denkt Guus. Hij doet de deur verder open en stapt de kamer binnen. 'Dag lieve kinderen,' zegt hij met de zwaarste stem die hij kan opzetten, 'hier is Sinterklaas!' Hij kijkt Puck volverwachting aan. Zal ze denken dat hij de echte Sint is?

Puck kijkt de scheerschuimsint even aan. Haar ogen worden groter en groter. Haar onderkaak begint te trillen en haar mond gaat open. Terwijl haar oogjes steeds kleiner worden, ademt ze diep in. En dan begint ze heel hard te huilen. 'Boeaaaah... boeaaaah...' Guus schrikt zich een hoedje. Hij wil Puck niet bang maken, hij wil alleen maar de Sint spelen. Hij loopt naar Puck toe om te zeggen dat hij alleen maar... Maar hoe dichterbij hij bij haar komt, hoe harder Puck begint te huilen. Dan hoort hij gestommel uit de slaapkamer van papa en mama. Snel rent hij terug naar de badkamer. Maar in de gang verliest de nep-sinterklaas zijn baard en ook zijn haren dwarrelen als sneeuwvlokjes naar de houten vloer.

Nog voor Guus bij de badkamer is, rent papa zijn slaapkamer uit, naar de kamer van Puck. Tenminste... dat was zijn bedoeling.

Door al dat scheerschuim van Sints haren en baard is de vloer spekglad geworden. Papa ziet de witte vlokken niet. Zijn voeten gaan er bovenop staan en voordat hij het weet... roetsj....BOEMMM.... smakt hij op de grond. 'Auwwww, wel potjandoppie... wie heeft er...'

Uit Pucks kamer klinkt nog steeds hard
gehuil, maar niet alleen daarvandaan, ook
uit de badkamer komen lange uithalen met
grote snikken ertussen.

Mama staat in de deuropening van de
slaapkamer.

‘Wat is hier aan de hand?’

Ze kijkt naar papa, die op de grond ligt
te kreunen. Ze kijkt naar links waar Puck
rechtop in haar bedje staat te huilen. Ze
kijkt naar rechts waar ook heel hard gehuild
wordt achter de badkamerdeur.

‘Waarom wordt er gehuild?’ vraagt ze.

‘Ik huil helemaal niet!’ zegt papa, terwijl hij
kreunend over zijn heup wrijft.

‘Ik bedoel jou toch niet! Ik bedoel de
kinderen!’ snauwt mama.

‘Ja, weet ik veel,’ zegt papa. Hij gaat rechtop
zitten en kijkt naar zijn elleboog.

Mama loopt eerst naar de kamer van Puck.
Ze tilt haar uit bed en neemt haar in haar
armen. Daarna loopt ze naar de badkamer. Ze
trekt aan de deur, maar die is op slot.

‘Maak open!’ schreeuwt ze, ‘Guus, maak open!’

Uit de badkamer klinkt nog steeds gehuil.
Gehuil met woorden erdoor.

'Ik...wilde...boehoe... Sinterklaas...boehoe...
wou alleen maar... boehoe... ik wilde niet...'

'Guus, doe open!' Mama bonst op de deur.

'Doe open, Guus!'

Ze hoort een klik. Het rode plaatje in de deur wordt wit. De deur gaat langzaam open en daar staat Guus.

Papa en mama kijken Guus vol verbazing aan. Dat is toch Guus niet die daar staat, lijken ze te denken. Dan schieten ze allebei in de lach.

'Ik wilde alleen maar Sinterklaas spelen,' snikt Guus, 'ik wilde Puck niet laten schrikken.'

Mama loopt op Guus af en gaat op haar knieën bij hem zitten. Met Puck nog steeds huilend in haar armen, pakt ze Guus beet en geeft hem een dikke knuffel.

'Och, mannetje,' zegt ze zacht, 'wat heb je ons laten schrikken.'

Mama is niet boos meer en Guus snikt na in haar armen. Tranen rollen nog over zijn wangen en een grote snottebel kruipt naar zijn mond. Mama houdt hem nog even stevig vast en zegt:

'Het is goed, mannetje, 't is goed! Je hoeft niet

meer te huilen. Maar voortaan niet meer aan papa's scheerschuim zitten, hoor.'

Langzaam begint Guus rustiger te ademen, maar hij houdt mama wel stevig vast. Ook Puck is gestopt met huilen.

Mama laat Guus los, staat op en geeft Puck aan papa, die ook weer opgekrabbeld is.

Hij begint ineens weer hard te lachen.

'Wat is er?' vraagt mama.

'Kijk maar eens in de spiegel,' zegt papa. Hij schudt Puck zachtjes troostend op zijn arm.

Mama loopt de badkamer in en kijkt in de spiegel. Ze ziet een mama met een witte baard. Een witte baard van scheerschuim.

'Nou lijkt *jij* Sinterklaas wel!' zegt papa lachend, 'vind je niet, Guus?'

Ja, ook Guus vindt dat mama nu een klein beetje op Sinterklaas lijkt. Maar niet helemaal. Sint mist de staf. Hij raapt de trekker op en geeft die aan mama.

'Hier,' zegt hij, 'deze hoort bij jou!'

'Goed zo, Guus! Jij weet precies wat bij mama's hoort,' zegt papa en hij moet zo hard lachen dat hij er auw van roept.

Guus kijkt papa verbaasd aan.

'Die staf hoort niet bij mama's, maar bij Sinterklaas!'

'Goed zo, mannetje,' zegt mama, 'jij weet tenminste hoe het echt zit!' Ze gaat verder met een heel zware stem:

'Heeft dit jongetje toevallig zin in iets lekkers? Zal Sinterklaas eens een lekkere beker chocolademelk voor jou gaan maken?'

'Met slagroom?' vraagt Guus.

'Met slagroom!' antwoordt Sintermama en ze kijkt Guus even recht aan, 'slagroom uit een spuitbus!'

Heel even schrikt Guus. Maar als hij ziet dat mama niet boos kijkt, gaat hij gauw de trap af. De trap af, op weg naar de keuken.

Meer lezen? Of bestellen? Kijk op de boekenpagina van Nieuwe Druk van Guus Groeit Groter

